

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. J.**, bývajúceho v L., zastúpeného v dovolacom konaní JUDr. M. S., advokátom v P., proti žalovanej **Mgr. M. M.**, bývajúcej v P., **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 6 C 207/2004, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. októbra 2010 sp. zn. 8 Co 40/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov (súd prvého stupňa) rozsudkom z 19. novembra 2009 č. k. 6 C 207/2004-319 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 664,04 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobný návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej a ani štátu náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v Prešov (odvolací súd) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 28. októbra 2010 sp. zn. 8 Co 40/2010 nepripustil zmenu žaloby podľa návrhu žalobcu z 23. februára 2010 – rozšírenie žaloby na sumu 22 211 €, rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, a vo výroku o náhrade trov konania potvrdil a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Výrok o nepripustení zmeny žaloby odôvodnil tým, že neboli splnené podmienky § 95 ods. 1, 2 O.s.p. pre pripustenie zmeny žaloby – výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom žalobnom návrhu. Odvolací súd uviedol, že žalobca v podanom odvolaní nenamieta správnosť

záverov súdu prvého stupňa, ale len opätovne vyčísluje jednotlivé položky náhrady škody a že pre absenciu tvrdení vo vzťahu k nesprávnosti postupu súdu prvého stupňa odvolací súd nemohol na tieto reagovať. Z dôvodu, že z obsahu spisu nezistil vady, na ktoré sa prihliada z úradnej povinnosti bez ohľadu na to, či boli alebo neboli uplatnené v odvolaní, odvolací súd napadnuté rozhodnutie v súlade s ustanovením § 219 O.s.p. potvrdil. Výrok o trovách odvolacieho konania odôvodnil tým, že žalobca bol v odvolacom konaní neúspešným a žalovanej v odvolacom konaní trovy potrebné na účelné bránenie práva nevznikli.

Žalobca podal proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu dovolanie. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Mal za to, že výsledky doterajšieho dokazovania mohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe, nakoľko skutočnosti, ktoré uvádzal v doplnení odvolania, uvádzal už aj v priebehu konania na súde prvého stupňa. Namietal, že súd prvého stupňa nedostatočne a nesprávne zistil skutkový stav veci a nesprávne právne vec posúdil, keď zamietol nároky žalobcu na sumu 76 600 Sk, ktoré žalobca vynaložil na opravu motorového vozidla, na sumu 125 400 Sk, ktorá je škodou za znemožnenie užívať motorové vozidlo, a na sumu 4 900 Sk titulom platenia zákonného poistenia. Podľa žalobcu aj rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie žalobcu bolo podané v zákonom určenej lehote.

Podľa § 240 ods. 1 O.s.p. *účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.*

Zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde (§ 240 ods. 2 O.s.p.).

Pri posudzovaní včasnosti podania dovolania vychádzal dovolací súd predovšetkým z citovaného § 240 ods. 1, 2 O.s.p., rovnako vychádzal aj z § 57 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa

svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca; ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 28. októbra 2010 sp. zn. 8 Co 40/2010 bol doručený žalobcovi 24. novembra 2010 a žalovanej 29. novembra 2010, kedy nadobudol právoplatnosť (porovnaj doručky pripnuté k č. 1. 334 spisu). Zo spisu ďalej vyplýva, že na napadnutom rozsudku odvolacieho súdu v súlade s uvedeným zistením je takto aj vyznačená právoplatnosť, t.j. 29. novembra 2010 (§ 159 ods. 1 O.s.p.). Uvedeným dňom začala plynúť jednomesačná lehota stanovená zákonom na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.); táto lehota uplynula 29. decembra 2010 (streda). Dovolanie, ktoré podal žalobca na pošte 3. januára 2011, bolo podané po uplynutí lehoty zákonom stanovenej na podanie dovolania, teda oneskorene. Pre úplnosť treba poznamenať, že podanie zo 6. decembra 2010, ktoré je na č. 1. 335 spisu, jednak nie je podaním žalobcu a ani jeho zástupcu, a jednak nie je dovolaním, ale ide o podanie manželky žalobcu, ktorá týmto *podaním len informuje súd prvého stupňa o zdravotnom stave žalobcu – že je v nemocnici v súvislosti s operáciou oka a zároveň žiada s odkazom na spisové značky nižších súdov o povolenie neskoršieho vyjadrenia sa k rozsudku* (§ 41 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie – ako už bolo spomenuté – je možné podať *len* v zákonom stanovenej lehote jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a zmeškanie tejto lehoty odpustiť nemožno (§ 240 ods. 1, 2 O.s.p.), oprávnením uvedenú zákonnú lehotu predĺžiť (alebo skrátiť) súd nedisponuje.

Vzhľadom na uvedené závery Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol oneskorene podané dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia a dovolacími námietkami a návrhom žalobcu.

V dovolacom konaní procesne úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však nepriznal žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania, keď je zjavné, že v tomto konaní jej ani žiadne trovy nevznikli (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. júla 2012

JUDr. Milan D e á k , v. r.
predseda senátu

Za správnosť:
Marta Hrčková